

OPEN HOFKERK
KATWIJK AANDEN RIJN

WITTE DONDERDAG

Orde van dienst
voor de viering op 6 april 2023

Voorganger: ds. C.K. Koekkoek
Muziek: Paul van Hoek

Verbeelding:

Orgelspel.

Zingen: Intochtslied: Psalm 67: 1 en 3.

God zij ons gunstig en genadig.
Hij schenke ons 't gezegend licht
dat overvloedig en gestadig
straalt van zijn heilig aangezicht;
opdat hier op aarde
elk uw weg aanvaarde
en tot U zich wend ',
zo, dat allerwegen
ieder volk de zegen
van uw heil erkent.

De aarde heeft de vrucht gegeven,
die door de hemel werd verwekt,
en uit haar schoot ontspruit nieuw leven
waar God zijn hand houdt uitgestrekt.
God is ons genegen,
onze God geeft zegen,
Hij die alles geeft,
Hij zal zijn geprezen,
Hem zal alles vrezen
wat op aarde leeft.

Groet.

Drempelgebed:

Vg.: Onze hulp is in de Naam van de Heer

Allen: die hemel en aarde gemaakt heeft.

*Vg.: Gij, die er voor ons zijt,
en ons elkaar gegeven hebt,
schep ons een hart*

Allen: doorzichtig en zuiver.

Vg.: geef ons een geest

Allen: vast en moedig,

Vg.: *dat wij voortgaan op de weg
die uw Zoon voor ons uit ging.*
 Allen: *Breng ons terecht, God,*
 Vg.: *breng ons weer thuis
en doe ons wonen in uw zegen.*
 Allen: *Amen.*

Zingen: Kyrielied 1003: 1, 2 en 4.

1 Stil is de straat. O-ver-al
 men-sen in hui-zen ver-dwe-nen,
 e-ven een lui-de si-re-ne--
 stil is de straat o-ver-al.

refrein:
 Komt er, God, een nieu-we mor-gen
 als een te-ken van uw trouw,
 wor-den wij be-vrijd van zor-gen?
 God, kom gauw.

Niemand een brood in de hand,
mensen die enkel maar vragen
brood voor hun knagende magen –
niemand een brood in de hand.
Komt er, God, een nieuwe morgen
als een teken van uw trouw,
worden wij bevrijd van zorgen?
God, kom gauw.

Niemand een lach om de mond,
mensen met angst om de lippen,
overal ogen die schrikken –
niemand een lach om de mond.
Komt er, God, een nieuwe morgen
als een teken van uw trouw,
worden wij bevrijd van zorgen?
God, kom gauw.

Zingen: Glorialied 305.

Alle eer en alle glorie
geldt de luisterrijke naam!
Vier de vrede die Hij heden
uitroept over ons bestaan
Aangezicht vol van licht,
zie ons vol ontferming aan!

Alle eer en alle glorie
geldt de Zoon, de erfgenaam!
Als genade die ons toekomt
is Hij onze nieuwe naam.
Licht uit licht, vergezicht,
steek ons met uw stralen aan

Alle eer en alle glorie
geldt de Geest die leven doet,
die de eenheid in ons ademt,
vlam, die ons vertrouwen voedt!
Levenszon, liefdesbron,
maak de tongen los voorgoed!

Gebed bij de opening van de Schrift.

Lezen: Exodus 12: 1 t/m 20.

De HEER zei tegen Mozes en Aäron, nog in Egypte: 'Voortaan moet deze maand bij jullie de eerste maand van het jaar zijn. Zeg tegen de hele gemeenschap van Israël: "Op de tiende van deze maand moet elke familie een lam of een bokje uitkiezen, elk gezin één. Gezinnen die te klein zijn om een heel dier te eten, nemen er samen met hun naaste burens een, rekening houdend met het aantal personen en met wat ieder nodig heeft. Het mag het jong van een schaap zijn of het jong van een geit, als het maar een mannelijk dier van één jaar oud is zonder enig gebrek. Houd dat apart tot de veertiende van deze maand; die dag moet de voltallige gemeenschap van Israël de dieren in de avondschemer slachten. Het bloed moeten jullie bij elk huis waarin een dier gegeten wordt, aan de beide deurposten en aan de bovendorpel strijken. Rooster het vlees en eet het nog diezelfde nacht, met ongedesemd brood en bittere kruiden. Het dier mag niet halfgaar of gekookt worden gegeten, maar uitsluitend geroosterd, en in zijn geheel: met kop, poten en ingewanden. Zorg dat er de volgende morgen niets meer van over is. Mocht er toch iets overblijven, dan moet je dat verbranden. Zo moeten jullie het eten: met je gordel om, je sandalen aan en je staf in de hand, in grote haast. Dit is een maaltijd ter ere van de HEER, het pesachmaal. Ik zal die nacht rondgaan door Egypte, en ik zal daar alle eerstgeborenen doden, zowel van de mensen als van het vee, en ik zal alle Egyptische goden van hun voetstuk stoten, want ik ben de HEER. Maar jullie zal ik voorbijgaan: aan het bloed zal ik jullie huizen herkennen, en door dat merkteken zal de dodelijke plaag waarmee ik Egypte straf, jullie niet treffen. Die dag moet voortaan een gedenkdag zijn, die je moet vieren als een feest ter ere van de HEER. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht, alle komende generaties moeten die dag vieren. Eet dan zeven dagen lang ongedesemd brood, en verwijder meteen op de eerste dag alle zuurdesem uit jullie huizen; wie op een van die zeven dagen iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden. De eerste en zevende dag zijn heilige dagen die jullie samen moeten vieren. Die beide dagen mag er geen enkele bezigheid verricht worden, jullie mogen alleen het voedsel bereiden

dat ieder nodig heeft. Dit voorschrift blijft voor altijd van kracht. Generatie na generatie moeten jullie het feest van het Ongedesemde brood vieren, omdat ik jullie die dag, in groepen geordend, uit Egypte heb geleid. Van de avond van de veertiende dag van de eerste maand tot de avond van de eenentwintigste dag van die maand moeten jullie ongedesemd brood eten. Gedurende die zeven dagen mag er geen zuurdesem in jullie huizen te vinden zijn; iedereen die iets eet dat zuurdesem bevat, moet uit de gemeenschap van Israël gestoten worden, of het nu een vreemdeling is of een geboren Israëliet. Eet niets dat met zuurdesem bereid is; eet uitsluitend ongedesemd brood, waar jullie ook wonen.”

Zingen: Lied 723.

Waar God de Heer zijn schreden zet
daar wordt de mens, van dwang gered,
weer in het licht geheven.
Als 's Heren woord weerklinkt met macht
wordt aan het volk dat Hem verwacht
de ware troost gegeven.
Zijn Geest weerstaat de valse schijn
en schrijft in harten het geheim
van 's Vaders grote daden.
Zo leven wij om Christus' wil
te allen tijd gerust en stil
alleen van zijn genade.

O Heer, uw onweerstaanbaar woord
drijft rusteloos de eeuwen voort
dat mensen ook verzinnen.
En waar de weg onvindbaar scheen
mochten wij door geloof alleen
de tocht opnieuw beginnen.
Gij hebt de vaders bevrijd
en uit het diensthuis uitgeleid
naar 't land van melk en honing.
Hervorm, herschep ook ons geslacht,
opdat het door de wereldnacht
de weg vindt naar uw woning.

Lezen: Johannes 13: 1 t/m 15.

Het was kort voor het pesachfeest. Jezus wist dat zijn tijd gekomen was en dat hij uit de wereld terug zou keren naar de Vader. Hij had de mensen die hem in de wereld toebehoorden lief, en zijn liefde voor hen zou tot het uiterste gaan. Jezus en zijn leerlingen hielden een maaltijd. De duivel had intussen Judas, de zoon van Simon Iskariot, ertoe aangezet Jezus te verraden. Jezus, die wist dat de Vader hem alle macht had gegeven, dat hij van God was gekomen en weer naar God terug zou gaan, stond tijdens de maaltijd op. Hij legde zijn bovenkleed af, sloeg een linnen doek om en goot water in een waskom. Hij begon de voeten van zijn leerlingen te wassen en droogde ze af met de doek die hij omgeslagen had. Toen hij bij Simon Petrus kwam, zei deze: 'U wilt toch niet mijn voeten wassen, Heer?' Jezus antwoordde: 'Wat ik doe, begrijp je nu nog niet, maar later zul je het wel begrijpen.' 'O nee,' zei Petrus, 'mijn voeten zult u niet wassen, nooit!' Maar toen Jezus zei: 'Als ik ze niet mag wassen, kun je niet bij mij horen,' antwoordde hij: 'Heer, dan niet alleen mijn voeten, maar ook mijn handen en mijn hoofd!' Hierop zei Jezus: 'Wie gebaad heeft hoeft alleen nog zijn voeten te wassen, hij is al helemaal rein. Jullie zijn dus rein – maar niet allemaal.' Hij wist namelijk wie hem zou verraden, daarom zei hij dat ze niet allemaal rein waren. Toen hij hun voeten gewassen had, deed hij zijn bovenkleed aan en ging weer naar zijn plaats. 'Begrijpen jullie wat ik gedaan heb?' vroeg hij. 'Jullie zeggen altijd "meester" en "Heer" tegen mij, en terecht, want dat ben ik ook. Als ik, jullie Heer en jullie meester, je voeten gewassen heb, moet je ook elkaars voeten wassen. Ik heb een voorbeeld gegeven; wat ik voor jullie heb gedaan, moeten jullie ook doen

Zingen: Lied 998: 1, 3 en 4.

1 Je hebt je vrien-den toen bij-een-ge-roe - pen, —

hun vui-le voe-ten als een knecht ge-was-sen; —

met-een zond Jij hen weg om te ont-moe-ten —

wie niet in de-ze kil-le we-reld pas - sen. Liedboek Online

Het stof van al de wegen van ons leven,
kom, was het van de stukgelopen voeten.
Kom, geef dat onze handen hen genezen
die ver van huis geen goede vriend ontmoeten.

Het helder water stromend uit jouw bronnen
wast onze voeten, zuivert onze wonden
Als boden van jouw vrede, hier begonnen,
zo worden wij de wereld in gezonden.

Overdenking .

Zingen: Lied 395: 1 en 4.

1 Op de a-vond, toen de uit-tocht
uit E-gyp-te werd ge-vierd,
en de mat-se werd ge-bro-ken
en de wijn werd in-geschon-ken,
toen heeft Je-zus aan zijn men-sen
een ge-heim ge-leerd:
refrein:
Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want ie-der-een mag le-ven
en vro-lijk zijn.
Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want ie-der-een mag le-ven
en vro-lijk zijn.

Liedboek Online

Op die maaltijd van het paasfeest,
op de avond voor Zijn dood,
zei Hij: zelf zal ik er bij zijn
op het feest waar jullie vrij zijn,
op de maaltijd die God aanricht –
en dat feest wordt groot!

refrein:

Wij gaan rond met het brood,
wij gaan rond met de wijn,
want iedereen mag leven
en vrolijk zijn

Voorbeden.

Collectes.

DIENST VAN DE TAFEL.

Zingen: Tussentijds 117: 1, 3 en 5.

1. De dag gaat o - pen voor het Woord des He - ren,
Zon die wij zoe - ken, kracht die wij ont - be - ren,
bron die wij ho - ren als wij tot Hem ke - ren,
vroeg in de mor - gen.

Door U geschapen om uit U te leven;
hartslag en adem hebt Gij ons gegeven,
Land waar wij wonen, licht waarnaar wij streven,
oorsprong en toekomst.

Aan U ons loflied: glorie aan de Vader,
dank aan de Zoon die ons bestaan aanvaardde,
zijn Geest geleide ons en onze aarde
naar de voltooiing.

Tafelgebed.

*V.: Als teken van zijn liefde voor allen die Hem zoeken,
nodigt de Heer ons aan zijn maaltijd.
Want Hij heeft gezegd: “Ik ben het brood dat leven geeft;
wie in Mij gelooft, zal nooit meer honger hebben en
wie in Mij gelooft zal nooit meer dorst hebben.”*

V.: De harten omhoog naar God!

A.: We hebben ze bij de HEER!

V.: Dank de HEER, onze God!

A.: Wij willen God danken!

*V.: U danken wij, God onze HEER,
God van overal en altijd,
van mensen, dieren en planten,
van water, lucht en aarde,
die alles goed maakt
en alles vasthoudt:
heilig is uw Naam!*

A.: Kom tot ons, hier in ons midden.

Loof de HEER, want God is goed, *(melodie Ps. 136)*
die de mensen leven doet
en hen als op handen draagt –
liefde die de dood verjaagt.

Dank de HEER, die alles schiep
en ons hier bij name riep.
Heilige, groot is uw macht,
maak ons vrij, toon ons uw kracht!

V.: *In Jezus zien we wie U bent:
mens onder de mensen,
bewogen om hun lot.*

*In de nacht dat Hij is overgeleverd, dat is deze nacht,
nam Hij een brood en dankte God ervoor.
Toen brak Hij het in stukken, deelde het aan hen en zei:
"Dit is mijn lichaam dat voor jullie wordt gebroken.
Eet hiervan en denk aan Mij."
Hetzelfde deed Hij met de beker na de maaltijd, en zei:
"Deze wijn is het bloed waarmee God een nieuw
verbond sluit met de mensen.
Het is mijn bloed dat voor jullie wordt uitgegoten.*

*Telkens als we samenkomen rond de tafel,
deelt Hij het brood, schenkt Hij de wijn.*

A.: *Kom tot ons, hier in ons midden.*

*Loof de HEER, want God is goed;
zie wat Jezus voor ons doet:
brood is Hij voor mij, en wijn;
ik mag gast aan tafel zijn.*

V.: *Uw Geest is gekomen,
kracht om alles nieuw te maken:
brood en beker die naar U wijzen,
mensen die op U lijken.
Geroepen om met U mee te gaan,
vormen we een kring van klein en groot,
één wereldwijde gemeente.*

A.: *Kom tot ons, hier in ons midden.*

Loof de HEER, want God is goed,
die ons weer herleven doet.
Toekomst heeft ons aangeraakt,
vrede voor wie vrede maakt!

Dank de HEER, kom in de kring,
leef van de verwondering,
dat ook jij erbij mag zijn,
bij het brood en bij de wijn.

A.: Onze Vader.....

Viering van het Heilig Avondmaal. Met matzes.

(Muziek en/of zang)

Dankzegging.

Zingen: Lied 556.

Alles wat over ons geschreven is
gaat Gij volbrengen deze laatste dagen,
alle geboden worden thans voldragen,
alle beproeving van de wildernis.

Gods schepping die voor ons gesloten bleef
ontsluit Gij weer, Gij opent onze harten,
die Zoon van David zijt en Man van Smarte,
Koning der Joden die de dood verdreef.

Jezus, de haard van uw aanwezigheid
zal in ons hart een vreugdevuur ontsteken.
Gij gaat vooraan, Gij zult ons niet ontbreken,
Gij Hogepriester in der eeuwigheid.

Gij onderhoudt de vlam van ons bestaan,
aan U, o Heer, ontleent het brood zijn leven,
ons is een lofzang in de mond gegeven,
sinds Gij de weg van 't offer zijt gegaan.

Dit is uw opgang naar Jeruzalem
waar Gij uw vrede stelt voor onze ogen,
vrede aan allen die uw naam verhogen:
heden hosanna, morgen kruisigt Hem!

De kaarsen worden weggebracht (12).

In stilte verlaten we de kerk.